

นางคอยเงิน

นิทานทำมือจากเรื่องเล่าของชนเผ่าดาราร่าง
เล่าโดย นางคำ นายนวล
เรื่อง ภาพ และรูปเล่ม
อาสาสมัครรักการอ่าน
ชุมชนบ้านปางแดงนอก

นางคอยเงิน

นิทานทำมือจากเรื่องเล่าของชนเผ่าคาราอาง

เล่าโดย นางคำ นายนวล

เรื่อง ภาพ และรูปเล่ม อาสาสมัครรักการอ่าน ชุมชนบ้านปางแดงนอก

เด็กหญิงปราณี นายอแสง

นางคำ นายนวล

เด็กหญิงลัดดา ลุงจัน

เด็กหญิงคาริน รอดเงิน

นางสาววรรณภา หมอกเงิน

นางยอด ยอแสง

บรรณาธิการ รวิวาร โฉมเฉลา

ดูแลการผลิต คุณครูสุนิสา ละบ้าน

อำนวยการผลิต มูลนิธิสื่อชาวบ้าน (มะขามป้อม)

ภายใต้โครงการ “อ่านยกกำลังสุข : สร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านในกลุ่มชาติพันธุ์”

สนับสนุนโดย แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน (สสส.)

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์อยู่กลางป่าใหญ่ ใครที่อาบหรือดื่มน้ำทิพย์จากบ่อนี้ จะมีร่างกายแข็งแรง รูปร่างหน้าตางดงาม เสียงใสไพเราะ พุดจาฉาน่าฟัง สัตว์น้อยใหญ่ในป่าพากันมาอาบดื่ม รวมทั้งนางดอยเงินทั้ง 7 จากนครกลางหาที่เหาะลงมาเล่นน้ำในสระอยู่เนืองนิจ

ปริเวณนี้ มีนายพรานคนหนึ่งออกล่าสัตว์อยู่เป็นประจำ
วันหนึ่งนางดอยเงินบินลงมาเล่นน้ำตามปกติ
ชะรอย น่องนุชสุดท้องจะมีเคราะห์ นางแยกไปเล่นน้ำห่างจากพี่ๆ
และถอดปีกกับผ้าถุงไว้อีกที่หนึ่ง พรานป่าแอบดูอยู่
เห็นเข้าจึงย่องไปขโมยปีกอันงดงามของนาง

นางคอยเงินทั้ง 6 คนเห็นนายพรานก็ตกใจ รีบสวมชุดพร้อมปีกบินหนีไป
ส่วนน้องสุดท้องหนีไม่ได้ คว่ำผ้าชิ้นมานุ่งกระโจม ปิดอกไว้ด้วยความอาย
พรานจึงใช้บ่วงคล้องนางไว้ไม่ให้หนี

นายพรานพานางดอยเงินเดินทางไปยังนครใหญ่เพื่อถวายแก่พระราช
พระราชอาพพระทัยมาก พระราชินีเก็บปีกระยิบระยับของนางไว้
ฝ่ายพระโอรสซึ่งบังเกิดความรักในตัวนางดอยเงินตั้งแต่แรกเห็น
ได้ทูลขอกับพระบิดา พระองค์ก็ตอบตกลง

ค็นนั้น พระราชาสুবินว่ามีผู้มาควักไส้
กระชากออกทั้งขาด ได้รับความเจ็บปวดรวดร้าว
ทรมานอย่างยิ่ง เรียกหาใครก็ไม่มีใครช่วย
จนกระทั่งตกใจตื่น

งเข้า พระองค์จึงให้โทรหลวงมาทำนายฝัน โทรชั่วจงใจให้ร้ายนางดอยเงิน
กราบทูลว่า “นางจากป่าที่พระองค์ได้มานั้นเป็นกาลกิณี
จะนำความวิบัติมาสู่พระองค์และอาณาจักร” พระราชาหวาดกลัวมาก
จึงให้ประชาชนที่ซังน้ำหน้านางดอยเงินนำตัวนางไปเผา

๒. เจ้าชายร้อนรน รีบไปทูลขอความช่วยเหลือจากพระราชินี
“ถ้านางตาย ลูกคงไม่อาจมีชีวิตอยู่ต่อไปได้” ด้วยความรักลูก ราชินีจึง
นำปีกออกมาและโยนให้นางตอยเงินสวมกลางกองเพลิง
นางจึงบินหนีกลับนครกลางหาอย่างรวดเร็ว

๒ เจ้าชายออกติดตามหาหญิงคนรักด้วยความโศกเศร้า
จนกระทั่งไปถึงชายแดนนครกลางหา
พระองค์ร้องบทเพลงคร่ำครวญหานาง
นางคอยเงินซึ่งนั่งคิดถึงคนรักอยู่บนเชิงผาได้ยินเข้า
จำเสียงได้จึงร้องเพลงตอบ บอกความอาลัยรัก
ในกันและกัน และให้เจ้าชายมาหานาง
โดยนางจะหักกิ่งไม้ไว้เป็นเครื่องหมาย
เจ้าชายจะได้ตามมาถูก

๒ เจ้าชายติดตามร่องรอยที่นางดอยเงินทำไว้จนถึงนครกลางหา
พี่สาวทั้ง 6 ออกมาต้อนรับ เจ้าชายบอกว่ามารับตัวนางดอยเงิน
พวกพี่สาวตอบว่า “ท่านต้องพิสูจน์ก่อนว่า ท่านรักน้องสาว
ของพวกเราจริง และเป็นเนื้อคู่ที่แท้จริงของน้องข้า”

นางคอยเงินทั้ง 7 เข้าไปยืนข้างหลังม่าน แต่ละนางยื่นมือข้างหนึ่งออกมา ให้เจ้าชายจับ เพื่อทายว่า มือไหนคือมือหญิงคนรัก เจ้าชายรู้สึกอู่่นวาบ หัวใจเต้นกระหน่ำขณะจับมือหนึ่ง ทรงทราบทันทีว่าเป็นมือของนาง

๒มือเจ้าชายพิสูจน์รักแท้ของตน
ให้พี่สาวทั้ง 6 ประจักษ์
ทั้งคู่ก็ได้เข้าพิธีมงคล
ผูกข้อมือรับพรจากพี่สาว
เจ้าชายสวมแหวนแต่งงาน
ที่พระองค์นำมาให้นางดอยเงิน

จากนั้น ทั้งคู่ก็เดินทางกลับลงมายังโลกมนุษย์ ครองรักกันอย่างมีความสุข
สืบลูกสืบหลานเป็นชาวตาราอานในทุกวัน

ดาราร่าง

ดาราร่าง เป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ทางเหนือของประเทศไทย รักสันติ นับถือพุทธศาสนา อุปนิสัยร่าเริง เป็นมิตร รักดนตรีและเสียงเพลง มีวัฒนธรรมประเพณีของตน อาทิ ภาษา พิธีกรรม อาหาร เครื่องดนตรี นิทาน โดยเฉพาะการแต่งกาย ชุดประจำเผ่าของดาราร่างนั้นงดงามมาก จำลองจากเครื่องทรงของนางคอยเงิน

นิทานเรื่อง **นางคอยเงิน** นี้เองเสมือนตำนานบอกเล่าที่มาของชาวดาราร่าง รวมทั้งวัฒนธรรมการขับลำนำเพลงในวาระต่างๆ ชุดผู้หญิงจะประดับประดาด้วยพู่แขนระย้าสวยงามแทนปีกของนางคอยเงิน รอบเอวสวม หมอน เครื่องประดับจากหวายลงรักพร้อมห่วงเงิน แทนบ่วงของนายพราน

เมื่อพวกเขาเข้าป่า เดินทาง ทำงานในไร่ หรือต้อนรับแขกเหรื่อก็ตาม จะมีการขับเพลงโต้ตอบ คร่ำครวญ เรียกร้อง ทลอดจนหักทลายกัน คล้ายที่เจ้าชายร้อกลำนำรัก ติดตามหานางคอยเงินจนพบ โดยอาจจะมี ดิ่ง (พิน) และ หว่อ (เป็) เครื่องดนตรีประจำเผ่าบรรเลงประกอบ เหตุนี้เอง ชาวดาราร่างจึงเป็นชนเผ่าที่รักร้องโดยธรรมชาติ

บ้านปางแดงนอก ขยายมาจากบ้านปางแดงใน ชาวดาราร่างแถบนี้ส่วนใหญ่ย้ายมาจากบ้านนอแล อ.ฝาง ใกล้เคียง กับคอยอ่างขาง หมู่บ้านปางแดงนอกอยู่ห่างจากตัวอำเภอเชียงดาวราว 9 กิโลเมตร มี ร.ร ประถมและขยายโอกาส สาขา ร.ร บ้านทุ่งหลุกอยู่ที่บ้านปางแดงใน ห่างออกไป 3 กิโลเมตร เด็กๆ จึงต้องเดินไปโรงเรียน ไม่เช่นนั้น พ่อแม่ก็ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายรถรับส่งประจำเพิ่มขึ้น

